

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

Plan wykładów w roku 2024/2025

- 12 październik 2024 – Ewangelia Jana X
- 16 listopada 2024 – Ewangelia Jana XI
- 14 grudzień 2024 Imię Boga JHWH
- 18 styczeń 2025 – Ewangelia Jana XII
- 15 luty 2025 – Ewangelia Jana XIII
- 15 marzec 2025 – Wystawa Biblii (Przybytek)
- 12 kwiecień 2025 – Ewangelia Jana XIV
- 10 maj 2025 – Ewangelia Jana XV
- 7 czerwiec 2025 – Niespodzianka 😊

Wykładowcy:

Marek Kaczmarczyk – Ewangelia Jana

Krzysztof Gołębiowski, Dariusz Czyszczon – pozostałe wykłady

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Jana

Spotkanie 10.

- Przypomnienie kompozycji Ew. Jana i przegląd wybranych zagadnień z przerobionego materiału [J 1,1-13,20]
- Wprowadzenie do SEKCJI A2 [13,21-17,26]
- Ćwiczenie - rozpoznanie powiązania pomiędzy SEKWENCJĄ A [13,21-38] i A1 [17,1-26]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Ewangelia Jana

Małe przypomnienie

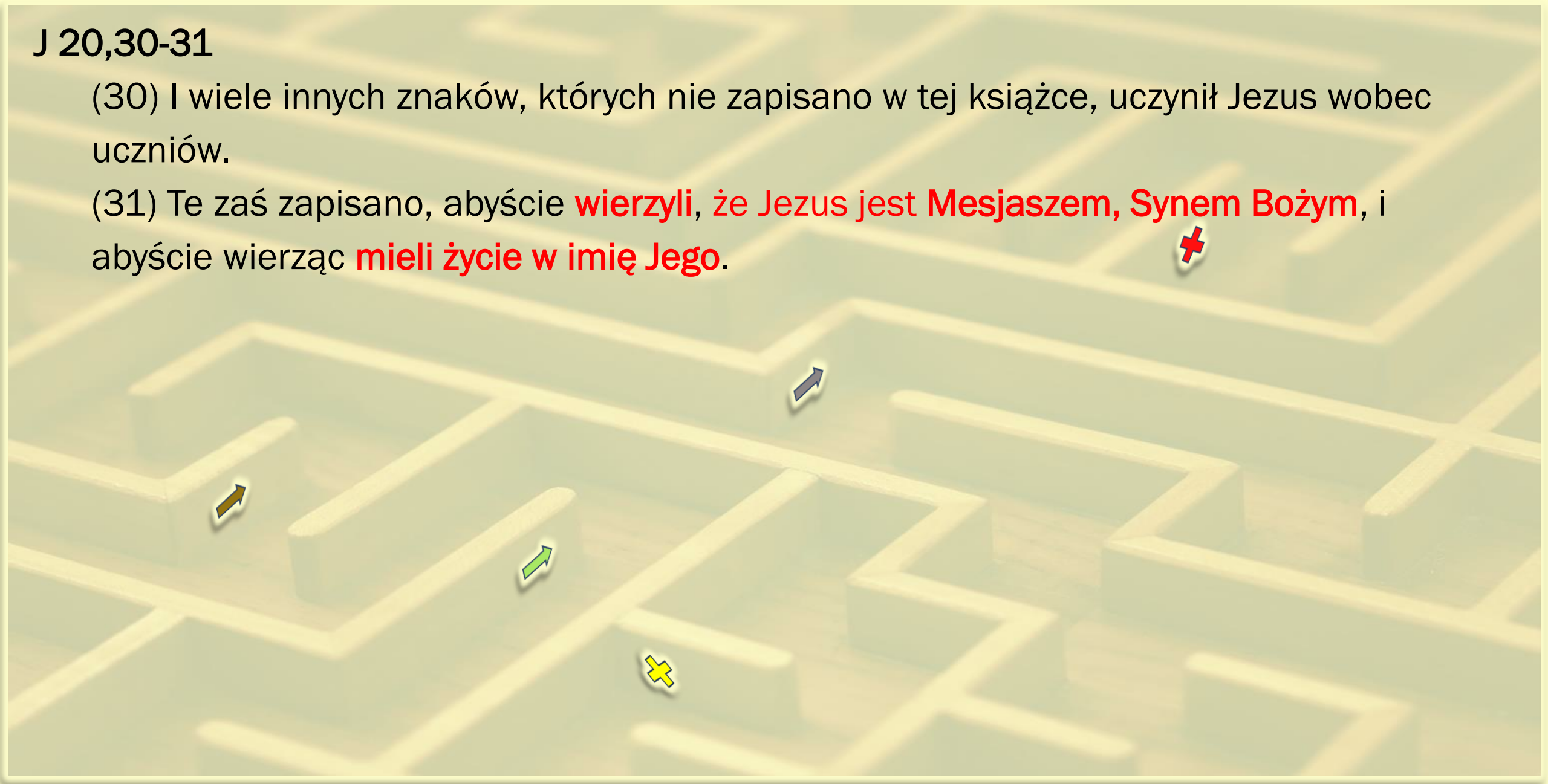

J 20,30-31

(30) I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej książce, uczynił Jezus wobec uczniów.

(31) Te zaś zapisano, abyście **wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i** abyście wierząc **mieli życie w imię Jego.**

A (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. (2) Ono było na początku u Boga.

B (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało. (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi. (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.

C (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan. (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przezeń uwierzyli. (8) Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.

D (9) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.

E a1 (10a) Na świecie był i świat przezeń powstał,

b1 (10b) lecz świat go nie poznał.

a2 (11a) Do swej własności przyszedł,

b2 (11b) ale swoi go nie przyjęli.

E1 a1 (12a) **Tym zaś, którzy go przyjęli,**

b1 (12b) **dał prawo stać się dziećmi Bożymi,**

a2 (12c) **tym, którzy wierzą w imię jego,**

b2 (13) **którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.**

D1 (14) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

C1 (15) Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwaj był niż ja.

B1 (16) A z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską. (17) Zakon bowiem /*/ przez Mojżesza /został nadany/, łaska zaś i prawda /*/ przez Jezusa Chrystusa /stała się/.

A1 (18) Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

Misja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.

Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.

Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogą i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

Miła Syna, to doświadczenie Boga i zmiłowanie nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczynnymi sędziami; rodam wśród liderów i ludzi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogą.

Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń wiary.

Siewci i zmartwychwstanie Chrystusa. Przyjaciele i Bracia; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez ludzi.

SEKCJA A1 [1,1-6,71] - Zaproszenie do życia z Bogą.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogą i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKWENCJA A [1,1-18] Zaproszenie do narodzin i życia z Bogą; odrzucenie i przyjęcie misji Syna Bożego

SEKWENCJA B [1,19-51] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA C [2,1-12] Pierwszy znak w Kanie - wiara Marii sprawia umocnienie wiary uczniów

SEKWENCJA D [2,13-25] Sprzeciw Żydów i pozorna wiara odbiorców; zapowiedź nowej świątyni

SEKWENCJA E [3,1-36] Wezwanie do wiary i wolności od sądu; to miłość Ojca posyła Syna na ratunek człowiekowi; niechęć liderów; rozdwojenie

SEKWENCJA D1 [4,1-45] Jezus przyjęty w Samarii i Galilei, ale nie w Jerozolimie; kult w duchu/Duchu

SEKWENCJA C1 [4,46-54] Drugi znak w Kanie - wiara dworzanina prowadzi do wiary jego rodziny

SEKWENCJA B1 [5,1-47] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA A1 [6,1-71] Zaproszenie do zaufania Synowi Bożemu jako źródłu życia, które nie ustaje

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.
Bada miłość w Chrystusie wpatruje do wolności życia z Bogą i stawia pytanie o człowieczeństwo - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Misja Syna, to dobro wierności Bogu i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w listotę życia z Bogą.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń wiary.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Przyjęcie i Bractwo; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA B1 [7,1-13,20] - Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji. Misja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKWENCJA A [7,1-8,59] Jezus jako światłość wobec grzesznika i ciemności grzechu; dociekanie kim jest Jezus; zamiar zabicia Jezusa

SEKWENCJA B [9,1-10,6] Znak uzdrowienia śleponarodzonego – potwierdzenie autorytetu Jezusa – pochodzi od Boga (metafora sytuacji człowieka?)

SEKWENCJA C [10,7-21] Rozłam wśród liderów; Jezus wyraża swoje roszczenia co do autorytetu i celów (Dobry Pasterz; ma życie i odda je dla życia swoich owiec)

SEKWENCJA C1 [10,22-42] Jezus panuje nad chwilą swojej śmierci (próba ukamienowania); sąd nad niesprawiedliwymi sędziami; ostra krytyka fałszu faryzeuszy

SEKWENCJA B1 [11,1-54] Znak wskrzeszenia Łazarza - potwierdzenie pochodzenia misji Jezusa od Ojca i impuls do pogłębienia wiary uczniów (obraz egzystencji przytłoczonej śmiercią?)

SEKWENCJA A1 [11,55-13,20] Jezus jako światłość wzywa do naśladowania i zaufania Mu; nieustający spór o tożsamość Jezusa; zapowiedzi śmierci Jezusa

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 5 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Ewangelia Jana

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Wprowadzenie

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

Misja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

Obszar skupiony na działalności publicznej Jezusa.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.

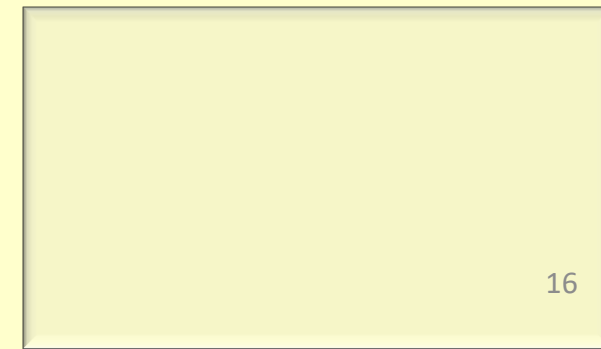
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

Obszar skupiony na działalności Jezusa dla uczniów.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.

Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA A2 – jakie podziały sugerują autorzy przekładów? (1)

BEŚP	BEIB/BEIBD	UBG*	BJ
<p>13,1-11 – Obmycie nóg uczniom 13,12-20 – Wyjaśnienie obmycia nóg uczniom 13,21-30 – Ujawnienie zdrajcy 13,31-38 – Nowe przykazanie miłości. Zapowiedź zaparcia się Piotra 14,1-14 – Jezus drogą do Ojca 14,15-31 – Obietnica Ducha Wspomoźciela 15,1-18 – Alegoria o winorośli 15,18-27 – Nienawiść świata do uczniów 16,1-4 – Zapowiedź prześladowań 16,5-15 – Dzieło Ducha Wspomoźciela 16,16-24 – Przemiana smutku w radość 16,25-33 – Zwycięstwo Jezusa nad światem 17,1-26 – Modlitwa Jezusa</p>	<p>13,1-20 – Ostatnia wieczerza 13,21-30 – Zapowiedź zdrady Mowa pożegnalna (od 13,31) 13,34-35 – Zaproszenie do wzajemnej miłości 13,36-38 – Zapowiedź załamania się Piotra 14,1-7 – Jezus drogą, prawda i życiem 14,8-11 – Jezus Bogiem widzialnym 14,12-14 – Niezwykłe możliwości wierzących 14,15-26 – Obietnica przyjścia Ducha Prawdy 14,27-31 – Jezus dawcą pokoju 15,1-8 – Jezus prawdziwą winoroślą 15,9-17 – Prawdziwa miłość i przyjaźń 15,18-27 – Jezus powodem niechęci 16,1-6 – Zapowiedź prześladowań 16,7-15 – Dzieło Ducha Prawdy 16,16-33 – Zapowiedź wielkiej radości 17,1-26 – Arcykapłańska modlitwa Jezusa</p>	<ol style="list-style-type: none"> Ostatnia wieczerza (~13,1-11) Jezus – jedyna droga do Ojca (~13,33-14,14) Obiecany Pocieszyciel (~14,15-26) Jezus pociesza uczniów (~14,27-31) O wydawaniu owocu (~15,1-17) Sługa nie jest większy od pana (~15,18-16,4) Rola Ducha Świętego (~16,5-15) Jezus przepowiada swoją śmierć (~16,16-33) Jezus modli się do Ojca (~17,1-5) Jezus modli się za uczniów (~17,6-26) <p>* - w UBG brak śródtytułów, ale pojawiają się wskazówki co do treści nad kolumnami (propozycja przedziałów: MK)</p>	<p>GODZINA JEZUSA PASCHA BARANKA BOŻEGO</p> <ol style="list-style-type: none"> Ostatnia wieczerza Jezusa z uczniami 13,1-20 – Obmywanie nóg 13,21-30 – Zapowiedź zdrady Judasza 13,31-14,31 – Pożegnanie 15,1-18 – Prawdziwy krzew winny 15,18-27 – Uczniowie i świat 16,4b-15 – Przyjście Parakleta 16,16-24 – Zapowiedź rychłego powrotu 17,1-26 – Modlitwa Jezusa Męka [18,1-19,42] Dzień zmartwychwstania [20,1-31]

SEKCJA A2 – jakie podziały sugerują autorzy przekładów? (2)

BT	NKB –S. Mędała	BW	BEKU
<p>1. Ostatnia wieczerza 13,1-11 Miłość i pokora Syna Bożego 13,12-20 Znaczenie czynności symbolicznej Jezusa 13,21-30 Ujawnienie zdrajcy</p> <p>2. Mowa pożegnalna 13,31-35 Nowe przykazanie miłości. 13,36-38 Zapowiedź zaparcia się Piotra 14,1-14 Do domu Ojca 14,15-20 Zapowiedź posłania Ducha Parakleta 14,21-24 Objawienie miłości Bożej 14,25-31 Posłannictwo Ducha. Pokój 15,1-11 Zjednoczenie z Chrystusem 15,12-17 Prawa przyjaźni z Chrystusem 15,18-27 Nienawiść świata. Świadectiono Ducha Świętego 16,1-4 Przestroga 16,5-15 Sąd Ducha Świętego 16,16-33 Zapowiedź powtórnego przyjścia</p> <p>3. Modlitwa arcykapłańska Chrystusa 17,1-5 W obliczu dokonanego dzieła 17,6-19 Prośba za uczniów 17,20-26 Prośba za przyszły Kościół</p>	<p>Służebna rola Syna Człowieczego 13,1-20 – Obmycie nóg uczniom 13,21-30 – Troska o los Judasza 13,31-38 – Przykazanie miłości Zadanie uczniów w świecie – mowy pożegnalne 14,1-31 – Uczniowie Jezusa po Jego odejściu (pierwsza mowa pożegnalna) 15,1-27 – Wspólnota Jezusa nową rzeczywistością w świecie (druga mowa pożegnalna) <i>15,1-17 – Alegoria o krzewie winnym</i> <i>15,18-27 – Nienawiść świata wobec uczniów i ich świadectwo</i> 16,1-33 – Uczniowie Jezusa i świat (trzecia mowa pożegnalna) 17,1-26 – Modlitwa Jezusa do Ojca</p>	<p>13,1-20 – Umycie nóg uczniom 13,21-33 – Wskazanie zdrajcy 13,34-35 – Nowe przykazanie miłości 13,36-38 – Jezus zapowiada zaparcie się Piotra 14,1-15 – Droga do Ojca 14,16-31 – Jezus obiecuje uczniom Pocieszyciela, Ducha prawdy 15,1-16 – Krzew winny i latorośle 15,17-27 – Nienawiść świata do Jezusa i jego uczniów 16,1-15 – Jezus zapowiada prześladowania 16,16-33 – Słowa o odejściu i powtórnym przyjściu 17,1-26 – Arcykapłańska modlitwa Jezusa</p>	<p>13,1-20 – Umycie nóg uczniom 13,21-30 – Wskazanie zdrajcy 13,31-35 – Nowe przykazanie 13,36-38 – Zapowiedź załamania się Piotra 14,1-14 – Jezus drogą do Ojca 14,15-31 – Obietnica posłania Ducha Świętego 15,1-17 – Jezus prawdziwym krzewem winnym 15,18-16,27 – Nienawiść ze strony świata 16,1-15 – Jezus zapowiada prześladowania 16,16-33 – Słowa o odejściu i powtórnym przyjściu 17,1-26 – Arcykapłańska modlitwa Jezusa</p> <div data-bbox="1956 1085 2540 1428" style="border: 1px solid black; height: 240px; width: 100%;"></div>

[1,1-6,71] SEKCJA A1

Jak mamy rozumieć fakt, że uczniowie w czasie ostatniej wieczerzy słyszą słowa Jezusa, które wcześniej kierował do swoich przeciwników, że zdają się przejawiać podobne braki w rozpoznaniu Jezusa jak przeciwnicy?

Modlitwa Syna Bożego do Ojca?
O co chodzi?

[7,1-13,20] SEKCJA B1

Zakończenie **SEKCJI B1** to początek ostatniej wieczerzy [13,1-20]. Dlaczego Jan połączył sekcję skupioną na złu i sprzecznie z **SEKCJĄ A2**, która najsilniej przedstawia bliskość Jezusa z Jego uczniami?

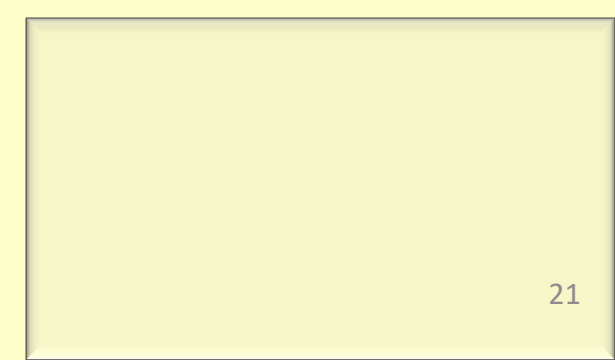
?

Co ma znaczyć, że Pan jednocześnie przedstawia i zaznacza słabości i braki uczniów, i zapowiada im kryzys lojalności, ale jednocześnie przedstawia ich w jednoznacznie pozytywnym świetle i potwierdza lojalną miłość Swoją i Ojca?

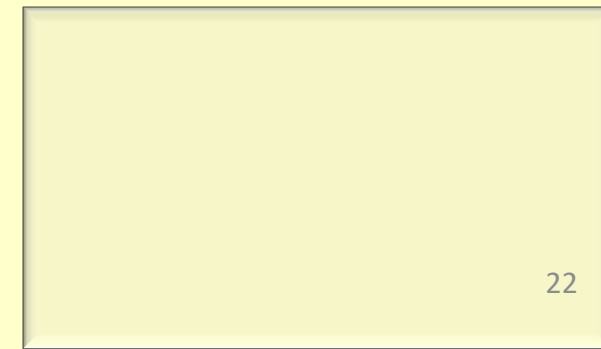
[13,21-17,26] SEKCJA A2

[18,1-21,25] SEKCJA B2

SEKCJA B1	Wypowiedź do przeciwników	Wypowiedź do uczniów	SEKCJA A2
7,33-34	(33) Rzekł [więc] Jezus: Jeszcze czas [krótki z wami] będę, [i] odejdę do tego, który posłał [mnie]. (34) Szukać będziecie [mnie], [i] nie znajdziecie [mnie], a gdzie [jestem] Ja, wy [nie możecie] przyjść.	(33) [Dzieci!] Jeszcze chwilę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz]. <i>Temat rozwijany dalej w: 14,3nn, ...</i>	13,33
10,37-38	(37) Jeśli nie wykonuję dzieła Ojca mojego, nie wierzcie mi; (38) jeśli zaś wykonuję, to choćbyście mi nie wierzyli, [uczynom] wierzcie, abyście poznali i [poznawali], że we mnie Ojciec, a Ja w Ojcu.	(10) Nie wierzysz, że [ja] w Ojcu, a Ojciec we mnie [jest]? Słowa, które [ja mówię wam], od siebie [samego nie] mówię, [Sam zaś] Ojciec, który jest we mnie, wykonuje dzieła swoje. (11) Wierzcie mi, że Ja (jestem) w Ojcu, a Ojciec we mnie; [jeśli zaś nie], (to) [ze względu na dzieła te wierzcie].	14,10-11
10,38b	(...) abyście poznali i [poznawali], że we mnie Ojciec, a Ja w Ojcu	(20) [W owym dniu] poznacie [wy], że [ja] w Ojcu moim i wy we mnie, a Ja w was.	14,20
8,29	(29) A Ten, który posłał [mnie], ze mną [jest]; nie zostawił mnie samego, bo Ja [to, co się jemu podoba czynię] zawsze.	(32) Oto nadchodzi godzina, [i] nadeszła, [abyście się rozproszyli], każdy do swoich (spraw), i mnie samego zostawicie; lecz nie jestem sam, bo Ojciec ze mną [jest].	16,32

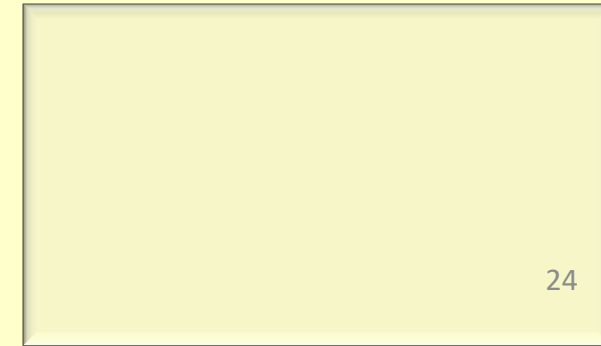
- **13,21-30** Jezus zapowiada zdradę a Judasz rusza, by ją zrealizować.
- **13,24-28** Uczniowie próbują wysądować Jezusa, kto jest tym, który Go wyda, lecz nie pojęli wskazania na Judasza.
- **13,36-38** Piotr deklaruje swoją wierność i oddanie, ale Jezus zapowiada, że będzie przeciwnie – Piotr zaprze się Go, szybciej niż sądzi i uczyni to więcej niż raz.
- **14,4-6** Tomasz wyznaje, że uczniowie nie rozumieją zapowiedzi odejścia i drogi do miejsca, w które odchodzi Jezus; uczniowie nie mają świadomości, że Syn prowadzi ich do Ojca.
- **14,8-11** Filip prosi, by Jezus ukazał / objaśnił im Ojca, czym potwierdza, że uczniowie nie uczą się Ojca przez Jezusa, nie rozumieją związku pomiędzy Synem i Ojcem i nie dostrzegają odbicia i obecności Ojca w Synu.
- **14,10-11** Słowa Jezusa wskazują, że nie tylko Filip ma problem z zaufaniem słowom Jezusa, ale i reszta, stąd Pan zaleca im, by zaufali znakom uczynionym przez Niego.
- **14,22** Uczeń Judasz (nie Iskariota), nie rozumie, dlaczego Jezus zapowiada i planuje objawić się uczniom, a nie światu.
- **16,16-18** Uczniowie nie zrozumieli gry Jezusa, który mówił o swoim odejściu, ale i o powrocie i obecności w obiecany Duchu Świętym.
- **16,28-33** Gdy uczniowie potwierdzają swoją wiarę, okazuje się, że Jezus ją kwestionuje. Pan zapowiada otwarcie, że wszyscy uczniowie w pewnym sensie porzucą Go i odejdą do swoich spraw.

- **13,36** Jezus zapowiada Piotrowi, że później będzie mógł pójść za Nim - ale nie teraz (podobnie pozostali uczniowie).
- **14,19** Uczniowie (dopiero) będą żyli.
- **14,20** Uczniowie (dopiero) poznają, że Jezus jest w Ojcu, a Ojciec w Nim i Jezus w nich.
- **14,26** Uczniowie będą uczeni przez Parakleta.
- **15,8** Uczniowie są jeszcze przed wydaniem obfitego owocu, przed uczniostwem jakiego pragnie Bóg.
- **16,12** Jezus ma uczniom jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz jeszcze nie są w stanie tego udźwignąć.
- **16,13** Duch Święty poprowadzi uczniów do pełni prawdy.
- **17,26** Jezus nadal będzie objawiał uczniom Imię Ojca.

- 15,3 „Wy [już czyści] jesteście [według słowa], które wam [ogłosiłem]”
- 15,15 „Już [nie] nazywam [was] sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; [was zaś] nazwałem przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam.”
- 15,19 „(...) jednak ze świata nie jesteście, ale Ja wybrałem [sobie was] ze świata (...)”
- 15,27 „i wy [zaś] składacie świadectwo, bo od początku [ze mną] jesteście”
- 16,27 „sam [bowiem] Ojciec miłuje was, [bo wy mnie umiłowaliście i uwierzyliście], że Ja od Boga wyszedłem”
- 17,6-8 „(6) Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i [słowo twoje zachowali]. (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi; (8) albowiem słowa, które dałeś [mi], [dałem im] i oni (je) przyjęli i poznali [prawdziwie], że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że [Ty] mnie posłałeś.”
- 17,10 „(...) uwielbiony jestem w nich”
- 17,14 „(...) nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata.”
- 17,16 „Ze świata [nie są], jak i Ja nie jestem ze świata.”
- 17,22 „A Ja chwaleę, którą dałeś [mi, dałem im,] (...)”

- Przygotowanie na kryzys i próba uświadomienia jego płaszczyzny - przestroga. Wskazanie nadchodzącego (koniecznego) przełomu w świadomości uczniów.
- Linia pociechy i utwierdzenia odnośnie relacji uczniów z Ojcem i Synem, teraz i po kryzysie.
- Linia formacji (przykazanie miłości wzajemnej, zachowanie przykazania, zachowanie słowa, jedność, skuteczna modlitwa, droga poznania i poznawania Boga, jako stałego czynnika ich dalszego życia duchowego, przyjęcie i poddanie prowadzeniu Ducha Świętego).
- Wprowadzenie i wyposażenie na przyszłą misję uczniów w świecie.

Kompozycja Ew. Jana – wskazówki: motyw nieporozumienia, błędzenia, braku rozpoznania

Niedocenionym elementem kierunkowym, dla rozpoznania działań Jana, jest problem jaki mają bohaterowie Ewangelii ze zrozumieniem słów, gestów i generalnie osoby Jezusa.

- To nie tyle pojedyncze przypadki niezrozumienia słów Jezusa, które mają drugie znaczenie, głębsze, duchowe.
- To całościowy obraz sytuacji, w której bliscy Jezusowi uczniowie, sympatyzujący (np. Nikodem), tylko obserwatorzy (tłumy w Jerozolimie), a w końcu przeciwnicy, wszyscy oni w jakimś stopniu są ukazani przez Jana jako błędzący, nie widzący tego, co jest przed nimi;
 - po pierwsze, czasem po prostu nie rozumieją;
 - po drugie, czasem rozumieją źle;
 - po trzecie, mylą się wtedy, gdy wypowiadają coś z pewnością lub nie zdają sobie sprawy w jakim sensie powiedzieli coś znaczącego;
 - Duch Święty ma być tym, który wprowadzi uczniów w to, czego aktualnie nie byli w stanie unieść.
- Powyższe sytuacje Jan rozmieszcza na całej przestrzeni swojej Ewangelii.
- Ostatnimi, najmocniejszymi akcentami są reakcje uczniów w czasie ostatniej wieczerzy, uczestnicy procesu Jezusa, a ostatecznie, już po zmartwychwstaniu, apostoł Tomasz.

Szczególne nagromadzenie tego typu sytuacji pojawia się w obszarze J 7,1-13,20, gdzie szczególnie często jest mowa o złu człowieka, jego niewoli grzechu oraz ślepcie. Ostatecznie jednak zdaje się, że Jan mówi coś o wszystkich swoich bohaterach.

[1,1-6,71] SEKCJA A1

[7,1-13,20] SEKCJA B1

[13,21-17,26] SEKCJA A2

[18,1-21,25] SEKCJA B2

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 5 min.**

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.
Dobro miłości w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogą i stawia
wymaganie czułości - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego miłości.
Miłość Syna, to drodze wierności Bogu i zmierzania nad czułością, pomimo
Jego zła i buntu: sąś nad nieuczynnymi sądząc; rodem władci liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogą.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie
na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Przyjęcie i Bractwo: kryzys lojalności
uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

**SEKCJA A2 [13,21-17,26] - Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogą.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas
społeczności i prowadzenia przez Parakleta.**

**SEKWENCJA A [13,21-38] Od wzajemnej miłości i oddania Syna i Ojca (bycie jedno), do miłość
i oddania uczniów Bogu i sobie wzajemnie**

**SEKWENCJA B [14,1-31] Paraklet w akcji – doświadczenie obecności Ojca i Syna; wzrastanie
w świadomości istoty jedności z Synem i z Ojcem**

**SEKWENCJA C [15,1-17] Przykazanie miłości i podstawa owocnego życia: trwanie w żywej
więzi z Jezusem**

SEKWENCJA B1 [15,18-16,33] Paraklet w akcji – misja w świecie i praca w uczniach

**SEKWENCJA A1 [17,1-26] Jezus wprowadza uczniów w swoją intymną relację z Ojcem. Prośba Jezusa
do Ojca o Jego ochronę nad uczniami, gdyż odpowiedzieli na misję Syna
i poznali Imię Ojca i Syna**

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogiem.
Dobro miłości w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogiem i stawia
wymaganie czystości – wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

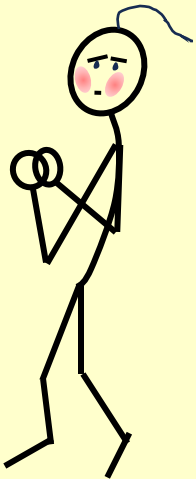
Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego miłości.
Miłość Syna, to drodze wierności Bogu i przynależenia nad stworzeniem, pomimo
Jego zła i buntu: sąś nad nieuczynnymi sądząc; rodem władci liderów i ludzi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogiem.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie
na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Przyjęcie i Brat; kryzys lojalności
uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez ludzi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26] - Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogiem.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKWENCJA A [13,21-38] Od wzajemnej miłości i oddania Syna i Ojca (bycie jedno), do miłości i oddania uczniów Bogu i sobie wzajemnie

SEKWENCJA B [14,1-31] Paraklet w akcji – doświadczenie obecności Ojca i Syna; wzrastanie w świadomości istoty jedności z Synem i z Ojcem

SEKWENCJA C [15,1-17] Przykazanie miłości i podstawa owocnego życia: trwanie w żywej więzi z Jezusem

SEKWENCJA B1 [15,18-16,33] Paraklet w akcji – misja w świecie i praca w uczniach

SEKWENCJA A1 [17,1-26] Jezus wprowadza uczniów w swoją intymną relację z Ojcem. Prośba Jezusa do Ojca o Jego ochronę nad uczniami, gdyż odpowiedzieli na misję Syna i poznali Imię Ojca i Syna

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Ewangelia Jana

SEKCJA A2 WARSTWA I SEKWENCJA A [13,21-38]

Poszukiwanie kompozycji
- ćwiczenie

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.

[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.]

Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu.] [Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

[Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz]. [Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później. Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprzesz [się mnie po trzykroć].

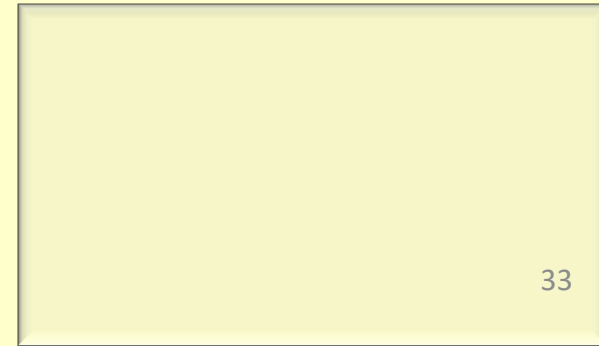

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.

[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.]

Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu. Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. I Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go. [Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz]. [Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później. Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprziesz [się mnie po trzykroć].

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.
[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.]
Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu. Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.]
Była [zaś] noc.

Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. I Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go.
[Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz]. [Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później. Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprziesz [się mnie po trzykroć].

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.

[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.]

Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu. Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. I Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go. [Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz].

[Przykazanie] nowe daję wam, abyście miłowali [się wzajemnie], jak umiłowałem [was]; abyście się i wy miłowali [wzajemnie. Przez to] poznają [wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem.]

[Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później. Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprziesz [się mnie po trzykroć].

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.

[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.]

Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu. Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. I Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go.

[Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz].

[Przykazanie] nowe daję wam, abyście miłowali [się wzajemnie], jak umiłowałem [was]; abyście się i wy miłowali [wzajemnie. Przez to] poznają [wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem.]

[Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później. Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprziesz [się mnie po trzykroć].

SEKWENCJA A – w kierunku kompozycji

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.

[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.] Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu. Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. I Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go.

[Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz].

[Przykazanie] nowe daję wam, abyście miłowali [się wzajemnie], jak umiłowałem [was]; abyście się i wy miłowali [wzajemnie. Przez to] poznają [wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem.]

[Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później. Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprziesz [się mnie po trzykroć].

[To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda.

[Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.] Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi. Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu. Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. I (zaraz) po (spożyciu / wzięciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej. Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu. Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. I Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go.

[Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz].

[Przykazanie] nowe daję wam, abyście miłowali [się wzajemnie], jak umiłowałem [was]; abyście się i wy miłowali [wzajemnie. Przez to] poznają [wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem.]

[Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz?

Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później.

Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę.

[Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprziesz [się mnie po trzykroć].

(21) [To powiedziawszy Jezus, poruszony w duchu, oświadczył i rzek:] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: [oto] jeden z was mnie wyda. (22) [Spoglądali na siebie nawzajem uczniowie niepewni,] o kim mówi. (23) [Leżał (zaś) jeden z uczniów jego, wsparty o Jezusa, którego miłował Jezus.] (24) Skinął więc na niego Szymon Piotr [, by zapytał się, kto jest (tym,) o którym mówi.] (25) [Ułożywszy się ów zatem na piersi Jezusa mówi mu:] Panie! Kto (to) jest? (26) [Odpowiada Jezus: Ten jest, któremu ja umoczę kawałek i dam mu.] [Umoczywszy więc kawałek, bierze i daje Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty.] (27) [I (zaraz) po (spożyciu) kawałka, wtedy] wszedł w niego szatan. Rzekł więc [mu] Jezus: [Co (zamierzasz) zrobić, zrób czym prędzej.] (28) [Tego zaś nikt nie poznał z leżących, odnośnie czego powiedział mu.] (29) [Niektórzy bowiem mniemali, skoro (wspólną) sakiewkę trzyma Judasz, że mówi mu Jezus: Zakup czego mamy potrzebę na święto, lub biednym żeby coś dał.] (30) Wziąwszy [więc] kawałek (chleba) [tamten], wyszedł [natychmiast.] Była [zaś] noc.

(31) Gdy [więc] wyszedł, [mówi] Jezus: Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim. (32) i Bóg uwielbi go w sobie i wnet [uwielbi] go.

(33) [Dzieci!] Jeszcze chwilkę z wami [jestem; będziecie] szukać mnie i, jak powiedziałem Żydom[, że]: Gdzie Ja idę, wy nie możecie [przyjść], i wam mówię [(to) teraz].

(34) [Przykazanie] nowe daję wam, abyście miłowali [się wzajemnie], jak umiłowałem [was]; abyście się i wy miłowali [wzajemnie]. (35) [Przez to] poznają [wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem.]

(36) [Rzecz] mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział [mu] Jezus: Dokąd idę, nie możesz [mi teraz towarzyszyć, będziesz towarzyszył zaś później.] (37) [Mówi] mu Piotr: Panie! [Dlaczego nie mogę tobie towarzyszyć teraz? Życie moje] za ciebie położę. (38) [Odpowiada] Jezus: [Życie twe] za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: [Nim kogut] zapieje, już wtedy zaprzesz [się mnie po trzykroć].

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 5 min.**

(1) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij swego [Syna], aby Syn uwielbił ciebie; (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny. (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] ciebie, jedyne prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa. (4) Ja cię uwielbiłem na ziemi; dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał; (5) a teraz uwielbij [mnie Ty], Ojcze, u siebie chwałą, którą miałem[, zanim świat powstał [, u ciebie]. (6) Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i [słowo twoje zachowali]. (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi; (8) albowiem słowa, które dałeś [mi], [dałem im] i oni [je] przyjęli i poznali [prawdziwie], że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że [Ty] mnie posłałeś.

(9) Ja [o nich] proszę, nie [o świat] proszę, lecz [o tych], których dałeś [mi], ponieważ [twoi] są; (10) i [moje] wszystko twoje [jest], a twoje (jest) moje i uwielbiony jestem w nich. (11) I już nie jestem na świecie, lecz oni [w świecie] są, a Ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj [ich] w imieniu twoim, [które] dałeś [mi], aby byli jedno, jak my. (12) Dopóki byłem z nimi na świecie, [ja] zachowywałem [ich] w imieniu twoim tych, których dałeś [mi], i [ustrzegłem], i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by [Pismo] się wypełniło. (13) Teraz [zaś] do ciebie idę i [to] mówię na świecie, aby mieli [radość moją przepelniającą] w sobie. (14) Ja dałem im słowo twoje, a świat znienawidził [ich], ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. (15) Nie proszę, abyś wziął [ich] ze świata, lecz abyś zachował [ich] od złego. (16) Ze świata [nie są], jak i Ja nie jestem ze świata. (17) Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje prawdą [jest].

(18) Jak mnie posłałeś na świat, (tak) i ja posłałem ich na świat; (19) i [dla] nich [Ja] poświęcam siebie samego, aby byli [i oni] poświęceni w prawdzie. (20) Nie [o tych zaś] proszę [tylko], ale i [o wierzących dzięki słowu ich we mnie].

(21) Aby wszyscy jedno [byli], jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. (22) A Ja chwałę, którą dałeś [mi, dałem im,] aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. (23) Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli [wydoskonalani ku jedności], żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że umiłowałeś [ich], jak i mnie umiłowałeś.

(24) Ojcze! ci, których dałeś [mi, chcę, aby gdzie jestem ja, i oni byli ze mną], aby oglądali chwałę moją, którą dałeś [mi], gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata. (25) Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, Ja [zaś] cię poznałem a ci poznali, że Ty mnie posłałeś; (26) i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą umiłowałeś [mnie], w nich była, i Ja w nich.

(1) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij swego [Syna], aby Syn uwielbił ciebie; (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny. (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] ciebie, jedyne prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa. (4) Ja cię uwielbiłem na ziemi; dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał; (5) a teraz uwielbij [mnie Ty], Ojcze, u siebie chwałą, którą miałem[, u ciebie]. (6) **Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata;** twoimi byli i mnie ich dałeś, i [słowo twoje zachowali]. (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi; (8) albowiem słowa, które dałeś [mi], [dałem im] i oni (je) przyjęli i poznali [prawdziwie], że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że [Ty] mnie posłałeś.

(9) Ja [o nich] proszę, nie [o świat] proszę, lecz [o tych], których dałeś [mi], ponieważ [twoi] są; (10) i [moje] wszystko twoje [jest], a twoje (jest) moje i uwielbiony jestem w nich.

(11) I już nie jestem na świecie, lecz oni [w świecie] są, a Ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj [ich] w imieniu twoim, [które] dałeś [mi], **aby byli jedno, jak my.** (12) Dopóki byłem z nimi na świecie, [ja] zachowywałem [ich] w imieniu twoim tych, których dałeś [mi], i [ustrzegłem], i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by [Pismo] się wypełniło. (13) Teraz [zaś] do ciebie idę i [to] mówię na świecie, **aby mieli [radość moją przepelniającą] w sobie.**

(14) Ja dałem im słowo twoje, a świat znienawidził [ich], ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. (15) Nie proszę, abyś wziął [ich] ze świata, lecz abyś zachował [ich] od złego. (16) Ze świata [nie są], jak i Ja nie jestem ze świata. (17) Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje prawdą [jest].

(18) Jak mnie posłałeś na świat, (tak) i ja posłałem ich na świat;

(19) i [dla] nich [Ja] poświęcam siebie samego, aby byli [i oni] poświęceni w prawdzie.

(20) Nie [o tych zaś] proszę [tylko], ale i [o wierzących dzięki słowu ich we mnie].

(21) Aby wszyscy jedno [byli], jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, **aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.** (22) A Ja chwałę, którą dałeś [mi, dałem im,] aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. (23) Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli [wydoskonalani ku jedności], **żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że umiłowałeś [ich], jak i mnie umiłowałeś.**

(24) Ojcze! ci, których dałeś [mi, chcę, aby gdzie jestem ja, i oni byli ze mną], aby oglądali chwałę moją, którą dałeś [mi], gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata. (25) Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, Ja [zaś] cię poznałem a ci poznali, że Ty mnie posłałeś; (26) i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą umiłowałeś [mnie], w nich była, i Ja w nich.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.
 Odszanie miłości w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogą i stawia
 wyzwania człowieczeństwa - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

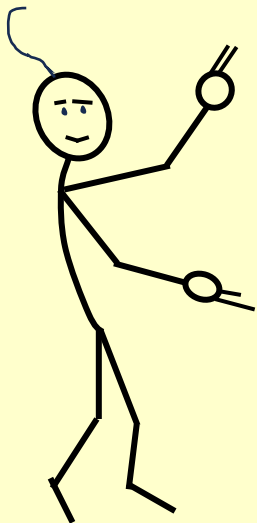
Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
 Miłość Syna, to dążenie do miłości Boga i przylewania nad człowieka, pomimo
 jego zła i buntu; sąf nad nieuczynnymi sprzymierzeńcami; rodem władci liderów i ludzi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogą.
 Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie
 na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
 Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Przyjęcie i Bractwo; kryzys lojalności
 uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez ludzi.

**SEKCJA A2 [13,21-17,26] - Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogą.
 Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłości w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas
 społeczności i prowadzenia przez Parakleta.**

**SEKWENCJA A [13,21-38] Jezus, w kontekście aktów miłości i woli poświęcenia życia dla uczniów,
 sygnalizuje niedostatek formacji uczniów do ich misji; zapowiedzi wydania
 przez Judasza oraz zaparcia się Piotra.**

**SEKWENCJA B [14,1-31] Paraklet w akcji – doświadczenie obecności Ojca i Syna; wzrastanie
 w świadomości istoty jedności z Synem i z Ojcem**

**SEKWENCJA C [15,1-17] Przykazanie miłości i podstawa owocnego życia: trwanie w żywej
 więzi z Jezusem**

SEKWENCJA B1 [15,18-16,33] Paraklet w akcji – misja w świecie i praca w uczniach

**SEKWENCJA A1 [17,1-26] Jezus, w modlitwie do Ojca, wskazuje kierunek przemiany uczniów,
 potrzebują uświęcenia w prawdzie, by ich misja niosła charakter misji Jezusa; waga skupienia
 na Imieniu Boga i waga jedności uczniów; zapewnienie o wytrwałej miłości i trosce Ojca i Syna.**

I to już koniec na dzisiaj.

Dziękuję za uwagę.